

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Tove Videbæk som ordfører.

Tove Videbæk (KD):

Det er godt, at vi nu får dette forslag. Tidligere på året hørte vi jo i medierne udtalelser om, at de retspsykiatriske vurderinger af kriminelle sindslidendes farlighed er så unøjagtige og fejlbehæftede, at psykologer og psykiatere lige så godt kunne slå plat og krone om, hvorvidt de er til fare for andre mennesker, hvis myndighederne lukker dem ud. De retspsykiatriske vurderinger og procedurer er altså alt for tilfældige, mente man.

Det er naturligvis utilfredsstillende, urimeligt og til dels skræmmende, hvis det er sådan, at farlige, kriminelle psykisk syge lukkes ud, mens andre, ufarlige mennesker holdes indespærret på lukkede afdelinger uden grund som følge af den vilkårlige sagsbehandling. Det var i hvert fald nyt for os, at det måske stod så slemt til, og det er klart, at det er utrygt for samfundet og uacceptabelt for de psykisk syge, der ikke får den nødvendige behandling. Men samtidig er det urimeligt og uacceptabelt for de personer, der ikke udskrives, selv om det er forsvarligt.

Kl. 13.50

Vi fik ved samme lejlighed information om, at man i andre lande, bl.a. Canada, Sverige, Norge og Finland, har systematiseret en mere sikker vurdering af syge kriminelles farlighed. Det skal vi naturligvis lære af, og derfor er jeg meget glad for det foreliggende lovforslag og også for, at ministeren har taget hensyn til en række forhold, som blev nævnt i høringssvarene.

Ifølge forslaget skal der nu gives mulighed for at undersøge en række sager for at konstatere, om der her været en sammenhæng mellem behandlingstilbud eller manglende sådanne til psykisk syge og den kriminalitet, de pågældende har begået. Derfor er forslaget i hvert fald et godt skridt i den rigtige retning, men vi skal naturligvis også tage fat på det helt konkrete og fremadrettede, nemlig at indføre en vurderingsmetode som dem, der bruges til stor tilfredshed i Canada, Sverige, Norge og Finland. Jeg håber egentlig, at man samtidig kan få taget hul på det, for både den farlige og den ufarlige psykisk syge har krav på en korrekt og værdig behandling.

Kristendemokraterne støtter lovforslaget.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg vil gerne starte med at takke alle ordførerne for gode bidrag til en debat om et meget vanskeligt emne.

Jeg er glad for at kunne konstatere, at regeringens forslag nyder bred opbakning. Jeg har noteret mig de principielle indvendinger, som Enhedslisten har, og jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg håber, at vi ved et grundigt udvalgsarbejde er i stand til at gøre de betænkeligheder til skamme på en sådan måde, at også Enhedslisten ender med at kunne støtte forslaget.

Der er tale om et vigtigt forslag, der skal bidrage til at modvirke de meget ulykkelige situationer, vi har set i hverdagslivet, hvor alvorlig vold begås af psykisk syge mennesker, hvor mord begås af psykisk syge mennesker, og hvor man bagefter som samfund må spørge sig selv: Hvad er det, der er gået galt, når vi oplever disse tragedier for både de psykisk syge og de såres løse mennesker, det er gået ud over? Tanken med forslaget er helt præcist at lære af de konkrete eksempler, at prøve at rulle den film, der er endt i en tragedie, tilbage billede for billede for billede for at se, hvor vi som system skulle have ageret anderledes, så filmen havde fået en happy end i stedet for en tragisk udgang. Det er netop sigtet med forslaget, og det er også baggrunden for, at vi – det anerkender jeg fuldt ud – går et skridt videre, end vi normalt ville gøre, f.eks. med hensyn til at udveksle informationer myndighederne imellem. Men det er i en meget god sags tjeneste.

Forslaget skal selvfølgelig holdes op mod almindelige retssikkerhedsmæssige aspekter, og det er også baggrunden for, at jeg, som fru Line Barfod også omtalte, har imødekommet nogle af de indvendinger, der har været mod at sætte denne »rullen filmen tilbage« i gang, før der er faldet dom i en sag. Ud fra den indfaldsvinkel, der er min, havde jeg gerne set, at vi kunne gå i gang med at rulle filmen tilbage allerede i samme sekund, mordet er sket, men jeg har selvfølgelig respekt for, at der skal afbalanceres med retssikkerhedshensyn, og det er grunden til, at vi har valgt at sige, at først når filmen er helt til ende, og der er faldet dom i sagen, ruller vi den baglæns.

De sværest psykisk syge kæmper jo i forvejen med meget vanskelige livsvilkår, og det er sådan set derfor, jeg mener, der er en forpligtelse i de offentlige systemer – sundhedssystemet, socialsystemet og politiet – til at undersøge, om vi